

ниж. На 1475. год. удари Змей-ть Деспотъ Вукъ Бранковичъ на Турцы-ть при Смедерево и испяди ги, обаче той остави Сърбіѣ и отиде въ Боснѣ и тамъ запали Сараево и Срѣбърницѣ.

Год. 1475. вльзе сщщій Змей Деспотъ Вукъ въ Сърбіѣ чакъ до рѣкъ Моравѣ, и поднови много градове въ Браничевскѣ-тѣ земѣ.

Год. 1521. освоихѣ Турцы-ть Бѣлградъ, и Деспотовица Елена, супруга Іована Бранковича побѣгна при зеть-ть си графъ-ть Франгепана въ Кроациѣ (Хърватско).

Год. 1690. премина сърбскій патріархъ Арсение Чърновичъ съ 37,000 Сърбы изъ Сърбіѣ на Аустрійскѣ странѣ въ предель Будимскій и Ст. Андрейскій.

Год. 1718. обгради князь Евгенийъ Бѣлградъ и освой го на 8. Аугустъ и така покори горниѣ часть отъ Сърбіѣ до Моравѣ и започна да подновява Бѣлградъ на царски разноски. И на 1724. год. премести ся столицина-та на сърбскій архіепископъ въ Бѣлградъ.

Год. 1737. вльзе Аустрійско-то войнство въ градъ Нишь и Ужицѣ, като отвори войнѣ съ портѣ-тѣ, обаче повърна ги пакъ въ сщщѣ-тѣ годинѣ на Турцы-ть. Въ това врѣмя прерѣчахѣ ся Сърби-ть на аустрійскій дворъ чрезъ патріархъ-ть си Арсения Іовановича, нъ Турцы-ть като узнахѣ това, строго наказахѣ поглавары-ть сърбски, и самый-ть патріархъ едвамъ ся избави съ едно твърдѣ малко число Сърбы въ царскій аустрійскій станъ (логоръ).

Год. 1739. наумихѣ Турцы-ть да освоѣтъ Бѣлградъ, и разбихѣ аустрійскѣ-тѣ войскѣ при